

vi saa være bange for at faa gjort en Be-
gyndelse? Imidlertid, enten man gennem-
fører disse Ting paa dette Forslag eller
nedsætter en Kommission derom, er der
een Ting, jeg meget stærkt vil advare
imod: at man saa udsætter Lovens Re-
vision i 10 Aar, thi derved — det viser
Erfaringen fra andre Omraader i høj Grad
— afskærer man sig i Virkeligheden fra
i de første 10 Aar at faa ændret det Lov-
forslag, som bliver Frugten af denne Vin-
ters Arbejde. Skulle vi gaa den Vej at
gøre ogsaa disse Tanker til Genstand for
Overvejelse i en Kommission, vilde det
være mere naturligt at følge Husmændene
og vælge de 3 Aar fremfor at gaa den
modsatte Vej op til 10 Aar. Det har,
som jeg forleden gjorde opmærksom paa,
vist sig, at for hvert 5te Aar er det lyk-
kedes os at komme om end kun et lille
Hanefjed fremad, hvorfor skulde vi saa
afskære os fra dette ved at gaa med til
de 10 Aar?

Den højtærede Minister kunde ikke
lide, at jeg talte om Tilbageskridt i For-
bindelse med dette Lovforslag. Jeg har
allerede nævnt et Punkt og nævnedes for-
leden 3, som jeg absolut maa betegne som
Tilbageskridt. Jeg skal kortelig gentage
dem her. Det første var det Forhold, at
man gaar fra 5 til 6 Aars Karantæne for
de Folk, der flytte fra Byen ud paa Lan-
det, inden de kunne faa Del i Lovens Vel-
signelser. Dette er et Tilbageskridt, det
kan den højtærede Minister ikke komme
uden om. Det andet Forhold er det, at
efter at denne Lovs Revision er foretaget
paa den Maade, den ærede Minister fore-
slaar, vil der efter den nye Lov blive
bygget færre Huse end efter den gamle.
Der vil ikke være saa mange Penge, at
man kan bygge saa mange Huse som efter
den gamle Lov. Ogsaa dette betragter jeg
som et Tilbageskridt. For det tredje be-
tragter jeg det som et Tilbageskridt, at
man udsætter Lovens Revision i 10 Aar,
da det har vist sig, at man hvert 5te Aar
kommer et om end kun lille Skridt fremad.

Den ærede Minister har — det paa-
pegede jeg forleden, og jeg maa fastholde
det, efter at han har haft Ordet — vist
sig uforstaaende overfor Husmændenes
Krav. Ogsaa i de sidste Dage have vi
hørt fra dem, idet Bestyrelsen for De
samvirkende danske Husmandsforeninger,
efter hvad jeg i Dag ser i et Blad, har
været samlet til Møde og der fastholdt
Kravet om at komme fra de 6,000 Kr. op
til 8,000 Kr. og Kravet om at forsøge med
offentligt Fæste. Ogsaa Ekspropriations-

bestemmelser have de krævet, og til sidst
forlange de Revision om 3 Aar i Stedet
for om 10. Jeg henstiller til den højt-
ærede Minister ikke stadig at vende det
døve Øre til, naar Husmændene Landet
over ved Hjælp af deres Organisationer
rejse disse Krav, som jeg finder fuldt ud
berettigede, forsvarlige og fornuftige.

Ogsaa enkelte andre ærede Medlem-
mer have bæret mig med nogle Udtalel-
ser, siden jeg forleden havde Ordet. Jeg
skal ikke nu, Tiden er saa langt frem-
rykket efter disse mange Dages Forhand-
linger, dvæle ved mange af disse Udtalel-
ser. Jeg skal kun, efter at jeg har læst
Rigsdagstidenden, understrege, hvad jeg for-
leden udtalte i en kort Bemærkning over-
for det ærede Medlem fra Vraa. Da ind-
rømmede det ærede Medlem, at han i 1896
havde været med til at rejse Spørgsmaal
baade om offentligt Fæste og om Eks-
propriation, men desuagtet vilde han nu,
da dette Krav fastholdtes af mig, ikke
støtte mig, og Tonen i hele hans Fore-
drag var af den Natur, at jeg snarest
maatte opfatte ham saaledes, at han ikke
var glad ved, men snarere lidt vred paa
mig, fordi jeg paa ny rejste Spørgsmaalet
(Afbrydelse). Ja, jeg tog neppe fejl, da
jeg fik den Opfattelse, det vil ogsaa Ti-
denden vise. Men derefter vendte det
ærede Medlem tilbage til Forslagene og
vilde ogsaa støtte dem, men naturligvis
paa langt Sigt. Det forekommer mig, som
det ogsaa forekom mig forleden, at naar
det ærede Medlem kunde støtte dem i
1896 om end paa langt Sigt, maa han
kunne gøre det saa meget mere nu, hvor
vi dog ere saa meget nærmere Maalet.

Til Reformpartiets ærede Ordførers
Bemærkninger, da han havde Ordet for
anden Gang, skal jeg ikke sige meget.
Jeg har allerede paavist, hvorledes han
paa alle de Punkter, hvorom der under
disse Dages Forhandlinger har været Strid,
tog Afstand fra den ærede Minister og
vilde have Lovforslaget bedre. Men den
ærede Ordfører kunde ikke lide, at jeg
havde nævnt, at der ikke var en eneste
ny Tanke i Lovforslaget, og det gjaldt
meget stærkt for ham om at faa under-
stregt, at de Tanker, jeg havde gjort mig
til Talsmand for, heller ikke var nye.
Jeg skal ikke strides med ham om dette.
Det er muligt, han har det ligesom ad-
skillige andre, at for ham er der intet
nyt under Solen, men jeg tror dog, det er
rigtigt, naar jeg i Forhold til dette Lov-
forslag har betegnet Forslagene om offen-
tligt Fæste og om Ekspropriation som nye,